

ge, at vi synes, det er en god idé at støtte medarbejdere, der vil overtage deres virksomhed.

Vi vil også gerne støtte medarbejdere, altså arbejdere, der vil oprette et kooperativ. Vi er tilhængere af den kooperative idé, nemlig at dem, der arbejder på virksomheden, også selv ejer deres virksomhed.

Her vil vi sige, at her er der altså et forslag, der først og fremmest er til fordel for sælger. Det kan vi ikke støtte. Men skulle CD en dag komme med et forslag om, at vi opretter en fond, hvis formål er at støtte medarbejdere, der ønsker at overtage deres virksomhed, eller støttede mennesker, der ønsker at oprette et kooperativ, hvor de altså i fællesskab ejer virksomheden, så vil vi se velvilligt på det. Og hvorfor ikke det? Hvorfor ryster fru Sonja Albrink på hovedet? Det koster vel ikke mere. Så kunne vi lige så godt gøre det på den anden måde.

(Kort bemærkning).

Mariann Fischer Boel (V):

Ja, det er lige et par bemærkninger til hr. Frank Aaen. Nu er der jo ikke nogen, der forlanger, at sælger skal gå rundt og lege julemand. Det kan man næppe heller forvente, men jeg bliver nødt til at sige til hr. Frank Aaen, at systemet med succession er jo skruet sådan sammen, at hvis sælger vælger efter gældende regler at sælge til sit familiemedlem, så skal sælger ikke betale de genvundne afskrivninger og avancen, og derfor kan man gøre prisen lavere til gavn for den nye køber. Det synes jeg da ikke er så vanskeligt.

(Kort bemærkning).

Frank Aaen (EL):

Det blev sagt igen: Kan gøre prisen lavere. Hvorfor skal sælger det? Altså det er jo det, der er essensen, at hvis sælger slipper skattemæssigt, så ændrer det jo ikke ved, at sælger til enhver tid vil søge den bedste pris på markedet.

Skal jeg stå her som marxist og forklare en liberalist det? At det, det hele bygger på, det, hele det liberale samfunds opfattelse bygger på, er, at man altid går ud og sælger til markedets pris. Så kommer man her og siger: »Og så kan man jo sælge til en lidt lavere pris«. Jamen det hænger ikke sammen.

Sagen er selvfølgelig, at hvis man giver en skattelettelse til sælger, så vil sælger stadig væk sætte prisen til det, markedet kan give, og sælger scorer gevinsten.

(Kort bemærkning).

Mariann Fischer Boel (V):

Der kan man jo have nogle helt forskellige indfaldsvinkler. Men i praksis vil det være sådan, at hvis sælgeren sælger til markedsprisen, så kan han komme i en situation, hvor han måske skal lægge ca. en million efterfølgende i beskatning af de genvundne afskrivninger og i avancebeskatninger. Den million kan han så sige til den køber, som han er interesseret i skal overtage virksomheden, en af medarbejderne, at så er han parat til at sælge den en million billigere, og så overtager køberen de skattemæssige forpligtelser, som hviler på virksomheden.

(Kort bemærkning).

Frank Aaen (EL):

Jamen så er vi jo hende ved julemanden, der før blev taget afstand fra. Jeg skal ikke benægte, der også blandt virksomhedsejere er julemænd, som siger: Jeg vil gerne give dig en million, men det har vi altså ikke nogen sikkerhed for med det her forslag.

Det, der er helt sikkert med det her forslag, er, at sælger beholder pengene, og køber giver det samme, som køber ellers skulle give. Og hvis det er sådan, at det er en julemand på den måde, så kunne det være, at vi skulle have gaveafgifter af millionen.

Sonja Albrink (CD):

Jeg vil gerne starte med at takke de ordførere, der har været positive over for beslutningsforslaget.

CD's beslutningsforslag er jo en naturlig opfølgning på den proces, som vi selv var med til at sætte i gang ved at få nedsat et generationsskifteudvalg, som så kom her i sommeren, i august måned, med en anbefaling og et idékatalog med 62 forslag, som man kunne begynde at kigge på.

Baggrunden for forslaget, som vi her har fremlagt, skal jo findes i, at CD ønsker at styrke den selvstændighedskultur, som vi har her i landet, og det burde faktisk være et fromt ønske hos alle partier her i Folketinget. Vi har brug for mennesker, som er parate til at stå på egne ben og påtage sig et ansvar, og så må vi naturligvis også give de mennesker de bedste muligheder for at påtage sig den opgave inden for rimelighedens grænser.

Vi synes faktisk også, at det er helt rimeligt at give den trofaste medarbejder muligheden. Og her vil jeg så til hr. Aage Frandsen sige, at den